

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Întreprinderea cu Capital Străin
„Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Consiliul Concurenței, personae terțe Societatea cu Răspundere Limitată
„TV MR MLD” și Consiliul Audiovizualului cu privire la contestarea actului
administrative și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 iunie 2018, ÎCS „Reforma Art” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe SRL „TV MR MLD” și
Consiliul Audiovizualului, solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului
Concurenței nr. APD-23 din 16 mai 2018, cu obligarea pârâtului să dispună
efectuarea investigației pe marginea plângerii privind încălcarea legislației
concurenței de către Vladimir Plahotniuc, Igor Dodon, Corneliu Furculiță, Consiliul
Coordonator al Audiovizualului și SRL „TV MR MLD”.

La 25 octombrie 2018, ÎCS „Reforma Art” SRL a depus cerere, prin care a
declarat că renunță la toate pretențiile față de partea ÎCS „TV MR LD” SRL (f.d.
185, vol. I). Însă, din procesul-verbal al ședinței de judecată a Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani din 09 noiembrie 2018, rezultă că cererea respectivă nu a fost pusă
în discuție pe motiv nu este justificată în fapt și în drept, având în vedere că
reclamantul în cererea de chemare în judecată nu a formulat careva pretenții față de
terțul ÎCS „TV MR MLD” SRL (f.d. 217, vol. I).

În motivarea acțiunii a indicat că, prin plângere a solicitat Consiliului
Concurenței investigarea faptelor de încălcare a Legii concurenței comise de

Vladimir Plahotniuc, Igor Dodon, Corneliu Furculiță, Consiliul Coordonator al Audiovizualului și SRL „TV MR MLD”.

Prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. APD-06/183-1108 din 04 mai 2018, au fost informați despre refuzul inițierii unei investigații pe marginea plângerii înaintate.

Reclamantul relevă că, ÎCS „Reforma Art” SRL prin răspuns a indicat asupra mai multor inadvertențe în concluziile pârâtului, precum și au solicitat efectuarea mai multor acțiuni procesuale, cu toate acestea, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-23 din 16 mai 2018, s-a dispus respingerea plângerii.

Reclamantul consideră că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-23 din 16 mai 2018 este vădit ilegală și neîntemeiată.

Reclamantul menționează că, Consiliul Concurenței avea în procedură de verificare și investigare plângerea comună a posturilor de televiziune Jurnal TV, RTR Moldova, PRO TV Chișinău și TV8, privind acțiunile anticoncurențiale ale întreprinderilor SRL „Casa Media Corp” și SRL „Exclusive Sales House”, în privința cărora, la 15 februarie 2018 a fost dispusă inițierea unei investigații prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 06.

Plângerea înaintată în investigarea căreia a fost refuzat, deconspiră faptul că cele două companii aparțin unor persoane identificate, iar situația ce a dus la instituirea acestor acțiuni anticoncurențiale, se datorează Consiliului Coordonator al Audiovizualului și măsurătorului audienței SRL „TV MR MLD”, ceea ce în esență reprezintă o completare a procedurii ce se află în investigare și care trebuia să continue fie în paralel cu acea procedură, fie în cadrul acelei proceduri. Contrar acestui fapt evident, pârâtul a refuzat să dispună investigarea faptelor sesizate, care constau în următoarele. Pe piața media, în general, și pe piața publicității audiovizuale, în special, a fost atestată divizarea pieței publicitare între cele două clanuri politice, oligarhice și mediatică: Plahotniuc Vladimir și Igor Dodon.

În acest sens, a precizat reclamantul că, potrivit cutumelor de afaceri, plasarea publicității de către companiile internaționale se efectuează prin contractarea caselor de vânzări (Sales House), care, la rândul lor, făcând referire la rapoartele de măsurare a audiențelor, realizate de măsurătorul SRL „TV MR MLD”, plasează publicitatea la primele posturi din grilele acestui măsurător, iar justificarea plasatorilor de publicitate străină se rezumă la clasamentul pe primele locuri în audiențele furnizate de măsurătorul indicat, iar prețul publicității plasate se stabilește în dependență de locul ocupat de post în grila de măsurare.

Reclamantul a notat că, la finele anului 2017, a avut loc o partajare a pieței publicitare din audiovizualul autohton, realizate de Plahotniuc Vladimir și Dodon Igor prin polarizarea acestei pieți, fiind instituite 2 case de vânzări: Casa Media și Exclusive Sales House. Astfel, începând cu anul 2018, plasarea publicității mari se realizează doar prin intermediul acestor două case de vânzări, ele instituind o înțelegere de cartel, privind dictarea și stabilirea prețurilor la publicitate, determinând toate agențiile de publicitate să nu plaseze publicitate la posturile reclamante, prin instituirea unor sancțiuni financiare drastice, dar și prin neacordarea posibilității de a plasa publicitate. Anterior plasator major și practic exclusiv al publicității în audiovizualul moldovenesc, era și este Casa Media, ce rezultă din informațiile și analizele publicate de jurnaliștii de investigație, dar și din rapoartele Asociației Agențiilor de Publicitate.

În același timp, a subliniat că măsurătorul audienței furnizează activ rapoarte de măsurare cu un grad mare de eroare, pentru a facilita plasarea publicității mari doar la posturile ce aparțin lui Plahotniuc și Dodon. Or, discrepanțele majore între măsurările furnizate de acest prestator și rezultatele măsurărilor efectuate de alți măsurători, au fost confirmate prin sondajele realizate de IMAS și CJI. În acest sens, a solicitat Consiliului Concurenței efectuarea unei analize mai ample a măsurărilor efectuate de SRL „TV MR MLD” și coroborarea acestora cu rezultatele măsurărilor efectuate de IMAS și CJI.

Reclamantul consideră un fapt notoriu că, posturile TV beneficiare de publicitate au, potrivit măsurătorului dat, un rating mare chiar și în perioadele când nu au emisie, fiind în pauze tehnice. În astfel de circumstanțe, rezută că pârâțul s-a limitat în a constata că măsurările efectuate prin sondaje diferă de măsurările efectuate de SRL „TV MR MLD”, însă a omis să se pronunțe asupra rezultatelor acestor măsurări, care redau poziții diametral opuse, vizavi de ratingul postului reclamantului.

Reclamantul a mai invocat că, un rol aparte în aceasta schemă ilegală revine Consiliului Coordonator al Audiovizualului, care din 14 aprilie 2017 fiind obligat prin art. 66/1 din Codul audiovizualului, să aprobe un Regulament de selectare în baza unei licitații transparente a unei companii de măsurare a cotelor de audiență, nu își onorează această obligație, facilitând menținerea schemei date.

Prin aceste acțiuni coordonate, dâșii sunt prejudiciați direct, deoarece pe de o parte nu pot obține informații veridice despre locul pe piața media, nu pot confirma agențiilor de publicitate cât și doritorilor de a plasa publicitate, nivelul ridicat al ratingului său, nu pot stabili prețul publicității, precum și nu pot accesa plasarea publicității mari, oferite de companiile internaționale, ce îi prejudiciază considerabil, iar pe de altă parte, în baza informațiilor eronate furnizate de măsurător, publicitatea este îndreptată spre alte posturi de televiziune, fără ca acestea să „merite”.

În acest context, solicită ca instanța de judecată să aprecieze corect starea de fapt și să constate că dâșii sunt în fața unei situații certe, când de la 14 aprilie 2017 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a fost obligat, prin lege, să elaboreze și să adopte Regulamentul de selectare în baza unei licitații transparente a unei companii de măsurare a cotelor de audiență, însă nici până astăzi, la peste 15 luni de zile, acest Regulament nu a fost elaborat și nici adoptat or, legea se execută din data intrării ei în vigoare și nu sunt necesare instituirea altor termeni de executare a ei, după cum încearcă pârâțul să motiveze. O altă prezumție, care face să creadă că soluția pârâțului este ilegală, indica ignorarea, tănuirea aspectului legat de indicarea numelor concrete ale persoanelor fizice care au inițiat schemele descrise și care sunt beneficiarii finali a ilegalităților raportate: Vladimir Plahotniuc, proprietar efectiv a 6 posturi de televiziune: PRIME TV, CANAL2, CANAL3, PUBLIKA TV, CTC MEGA, „Familia Domashniy” și a 5 posturi de radio: PUBLIKAFM, „Muz FM”, „Radio ONE”, „Like FM - Русское радио”, „Maestro FM”, precum și a companiilor ÎCS „CASA MEDIA PLUS” SRL și ÎCS „General Media Group Corp” SRL; Igor Dodon și Corneliu Furculiță titulari efectivi și nemijlociți ale posturilor Accent TV, NTV-Moldova, TNT Moldova (Exclusive TV) și SRL „Exclusive Sales House”.

Reclamantul a evidențiat că, nici un argument din decizia contestată, nu se referă la persoanele date, cu toate că dâșii anume pe ei indică ca fiind principalii și unicii vinovați de schemele instituite și abaterile deplânse. Mai mult, în cadrul așa

zisei investigații au fost solicitate pozițiile a 12 posturi de televiziune, dintre care 8 (Canal3, Exclusiv TV, NTV Moldova, Prime, Canal2, Publika, STS Mega și Familia Domașnii), aparțin lui Plahotniuc și Dodon, care au indicat că nu au obiecții asupra măsurării audienței, acțiune procesuală pe care o consideră una perfidă, deoarece au indicat anume despre înțelegerea instituită între aceste posturi și proprietarii lor cu măsurătorul de audiență.

Reclamantul susține că, având obligația de a investiga efectiv toate argumentele invocate în plângere, Consiliul Concurenței a eșuat să execute această obligație or, argumentele și probele prezentate demonstau necesitatea inițierii unei investigații.

Prin încheierea din 13 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a dispus atragerea în proces a SRL „TV MR MLD” și Consiliul Coordonator al Audiovizualului, în calitate de terți (f.d. 174-176, vol. I).

Prin hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea „TV MR MLD” Societate cu Răspundere Limitată și Consiliul Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 24, vol. II).

La 18 aprilie 2019, ÎCS „Reforma Art” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 11 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe (f.d. 26, vol. II). La 11 noiembrie 2020, ÎCS „Reforma Art” SRL a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 52-58, vol. II).

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Dumitru Pavel, în interesele ÎCS „Reforma Art” SRL, împotriva hotărârii din 11 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanța a ajuns la o concluzie corectă că în cauza dedusă judecării nu există nici un temei legal de anulare a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-23 din 16 mai 2018 și de obligare a Consiliului Concurenței de a dispune efectuarea investigației privind încălcarea Legii concurenței de către cetățenii Vladimir Plahotniuc, Igor Dodon, Corneliu Furculița și Consiliul Coordonator al Audiovizualului. Or, reclamantul greșit a invocat că starea de fapt descrisă în plângerea sa depusă la Consiliul Concurenței la data de 22 martie 2018, reprezintă o completare a procedurii ce se afla la acel moment în investigație, și care trebuia să continue fie în paralel cu procedură respectivă, fie în cadrul acelei proceduri.

Instanța de apel a reținut că, prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 06 din 15 februarie 2018 a fost inițiată investigația referitor la semnele încălcării Legii concurenței nr. 183/2012 (în continuare - Legea concurenței) de către „General Media Group Corp” SRL și „Exclusive Sales House” SRL pe când, prin decizia contestată, a fost respinsă plângerea ÎCS „Reforma Art” SRL în legătură cu lipsa temeiurilor rezonabile pentru a suspecta încălcarea Legii concurenței de către Consiliul Audiovizualului, ÎCS „TV MR MDL” SRL și cetățenii Vladimir Plahotniuc, Igor Dodon și Corneliu Furculița.

Totodată, instanța de apel a stabilit că la momentul examinării cauzei în instanța de fond, Consiliul Concurenței a comunicat că acțiunile „General Media Group Corp” SRL și „Exclusive Sales House” SRL și ale persoanelor de care sunt conduse,

urmează să fie examinate în cadrul investigației inițiate prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 06 din 15 februarie 2018.

Astfel, la 04 august 2020 ca urmare a cazului investigat, prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. APD-06/18-39 s-a constatat încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) lit. a) și c) din Legea concurenței de către „General Media Group Corp” SRL și s-a aplicat amendă în sumă de 1 852 896,80 de lei pentru încălcarea constatată.

Instanța de apel a relevat că, celelalte posturi de televiziune care au depus plângerea inițială cu nr. 149 din 19 ianuarie 2018, împreună cu ÎCS „Reforma ART” SRL, au comunicat că nu susțin plângerea depusă la Consiliul Concurenței de ÎCS „Reforma ART” SRL la 22 martie 2018, respectiv, aceasta nu reprezintă o completare a procedurii ce se afla în investigație, întrucât viza subiecți diferiți.

Acest aspect a fost reținut întemeiat și de instanța de fond în hotărârea contestată și anume faptul că plângerea suplimentară depusă la Consiliul Concurenței de către ÎCS „Reforma Art” SRL la 22 martie 2018, nu reprezintă o completare a procedurii ce se afla în cursul investigării, dar viza subiecți diferiți, iar probe care ar demonstra contrariul nu au fost prezentate.

În acest context, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului că plângerea depusă la Consiliul Concurenței la 22 martie 2018 reprezintă o completare a procedurii ce se afla la acel moment în investigație, și care trebuia să continue fie în paralel cu acea procedură, fie în cadrul acelei proceduri.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 4 din Legea concurenței, acord reprezintă orice formă (verbală sau scrisă) de manifestare a voinței comune cu privire la comportamentul pe piață, exprimată de două sau mai multe întreprinderi independente. Astfel, un presupus acord anticoncurențial putea fi realizat doar între întreprinderi, fiind imposibilă realizarea acestuia între persoane fizice - cetățeni. Respectiv, instanța de fond corect și întemeiat a reținut în hotărârea contestată faptul că un presupus acord anticoncurențial putea fi realizat doar între întreprinderi, fiind imposibilă realizarea acestuia între persoane fizice.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, reținând că deși ÎCS „Reforma Art” SRL pretinde a fi afectată de lipsa Regulamentului în cauză, acesta nu a participat la consultările publice organizate de Consiliul Audiovizualului pe marginea acestui Regulament.

La 17 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, ÎCS „Reforma Art” SRL a depus recurs nemotivat, iar la 21 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii sau de rejudecare (f.d. 135-136, 153-159, vol. II).

În motivarea recursului, ÎCS „Reforma Art” SRL și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel. Suplimentar a subliniat asupra lipsei competenței procesuale a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani de a judeca cauza, atât timp cât competența de judecare a cazurilor administrative a fost transmisă Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. Totodată, invocând acest fapt în instanța de apel, ultima a ignorat expunerea asupra acestui subiect, însă acesta reprezintă un viciu grav de

procedură ce afectează valabilitatea și legalitatea hotărârii primei instanțe. Prin urmare, consideră că hotărârea primei instanțe este afectată de nulitate absolută, ca fiind emisă cu încălcarea flagrantă a procedurii legale.

Recurnetul a notat că, instanțele ierarhic inferioare au ignorat și vădit eronat au interpretat principiul aplicării imediate a normelor legale, care au opinat că obligația legală a Consiliului Audiovizualului inserată prin art. 66¹ Codul audiovizualului nu a fost însoțită de un termen expres, ceea ce, în opinia judecătorilor, presupunea că acest intervenient putea să o facă în timp, după bunul său plac, însă această poziție este vădit eronată.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 mai 2021, decizia motivată fiind recepționată de către recurent la 03 august 2021 (f.d. 147 verso, vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că ÎCS „Reforma Art” SRL s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 17 iunie 2021 (data de pe plicul poștal), iar la 21 august 2021 (data de pe plicul poștal) motivarea recursului, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 20 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 01 octombrie 2021, Consiliul Audiovizualului a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 165-172, vol. II).

La 09 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Concurenței a depus referință, solicitând în temeiul art. 432, 433 din Codul de procedură civilă și art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, decalarea inadmisibilă a recursului depus de ÎCS „Reforma Art” SRL, sau după caz respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Complețul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Complețul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu

chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de ÎCS „Reforma Art” SRL, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Reforma Art” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh